

HOMILIE CHRISTUS KONING – A 2011 St.CAECILIAFEEST

Dinsdag a.s. 22 november vieren wij het feest van St.Caecilia. Ik begroet vanavond daarom heel bijzonder ons kerkelijke zangkoor en feliciteer hen bij gelegenheid van het feest van de patrones van de kerkmuziek. Zonder koor, zonder zang kunnen wij ons een feestelijke eucharistieviering niet voorstellen. In de zang laten mensen hun hart spreken en leggen gevoel in hun woorden door het gebruik van het muziekinstrument van de menselijke stem.

Ik wil bij deze gelegenheid het koor graag danken voor de trouwe inzet voor onze parochie en voor de goed verzorgde liturgie, zoals wij die kennen. In het bijzonder dank ik de jubilarissen. Daarom mogen hun namen apart genoemd worden van :

- Gemma van Birgelen, 15 jaar lid
- Jan op de Kamp, 15 jaar lid
- Mevr. van Kempen, 35 jaar lid
- Triena Tillmans, 35 jaar lid
- Balt Vrijhoeven, 45 jaar lid

Dan zijn er tenslotte de mensen die een kroonjaar vieren:

- Er is de zilveren jubilaris in de persoon van Björn Maessen
- De gouden jubilaris Sef Bergh
- En Jan Kleinen, eveneens gouden jubilaris

Dan wil ik nog Frits Geerlings die weliswaar geen zingend lid meer is, maar zich al 60 jaar met ons koor verbonden weet.

Verder ook begroet ik vandaag ook degenen die als lector of via de bloemversiering een bijzondere bijdrage leveren een goed verzorgde liturgie. Ook begroet ik hen die ons kerkgebouw poetsen en het koperwerk laten blinken. Niemand van al deze mensen kan gemist worden en zij verdienen onze dank.

November begint aan de laatste week. Nog even en het jaar 2011 is voorbij. Wij gaan over tot afronding, voltooiing, evaluatie. Wij bestuderen de resultaten die behaald zijn en trekken onze conclusies. Ook kerkelijk gezien. Waar komt het op aan in het leven als christen?

Vandaag is het kerkelijk oudjaar. Bij gelegenheid van deze zondag plaatsen wij Jezus heel uitdrukkelijk in de schijnwerper als degene die ons door het leven leidt en wiens goddelijk woord voor ons een leidraad ten goede wil zijn. Wij worden uitgedaagd om ons leven naast Zijn leven te leggen, opdat wij iets moois van ons leven maken en het niet verdoen in gemiste kansen. Want daar waar Jezus de kans krijgt ons te raken in ons hart, daar ontstaat iets nieuws. Daar komt reeds nu hemel op aarde. Daar komt Gods 'koninkrijk van waarheid, heiligheid en liefde, van recht, gerechtigheid en vrede' tot stand. Wat zou er mooier zijn dan deze hemel op aarde?

De laatste zondagen is er in de liturgie nagedacht over de afronding van ons leven. Twee weken geleden werd de parabel voorgelezen van de bruidsmeisjes. Vorige week werd de parabel van de talenten voorgelezen. Wat hebben wij gedaan met onze mogelijkheden, onze capaciteiten? Hebben we soms zelfs het talent om een goed mens te zijn begraven en opgeborgen?

Vandaag geen gelijkenis maar een visioen. Dit visioen beschrijft hoe we eens ons leven teruggeven aan onze Schepper en hoe wij dan beoordeeld zullen worden. Het evangelie vertelt, hoe Jezus dan zal plaats nemen op zijn troon van glorie om rechter

te zijn. Maar hij is een merkwaardige rechter. Hij is geen rechter met een wetboek in de hand om hen die een wet overtreden hebben te veroordelen of anderen vrij te spreken. Maar deze rechter kijkt naar de dingen die in het dagelijkse leven van mensen gebeurd zijn. Hij ziet naar mensen die honger hadden en dorst en geen kleren om aan te trekken, naar zieken, gevangenen en dakloze vreemdelingen. En hoe hebben wij hen behandeld? En nog merkwaardiger: De rechter gedraagt zich niet als een onpartijdige rechter. Hij kiest juist partij. Hij identificeert zich met de mensen die onder armoede, ontbering en onrecht hebben geleden. 'Wat jullie gedaan hebben of niet gedaan voor een van de geringsten van mijn broeders of zusters, hebben jullie voor mij gedaan of niet gedaan.' Zo kijkt de rechter naar ons. Het trekt zelfs een scherpe scheidingslijn, zoals een herder de schapen van de bokken scheidt.

De wijze waarop de rechter oordeelt over de hele geschiedenis zit vol verrassingen. Deze rechter oordeelt niet over misdaden of heldendaden, ook niet over geloof of ongeloof. Hij onderzoekt niet wie veel gebeden heeft en wie te weinig. Hij hanteert andere maatstaven om goed van kwaad te onderscheiden. Voor alles komt het aan op naastenliefde.

Naastenliefde is van jezelf wegzien naar de mensen naast je en voor hen doen wat eigenlijk voor de hand ligt. Simpele dingen eigenlijk die niet veel bijzondere moeite kosten en binnen ieders bereik liggen. De 'werken van barmhartigheid', zo worden ze genoemd. Als parochiegemeenschap St.Martinus willen wij ons deze werken tot taak stellen in het komende jaar. Wij nemen Martinus als voorbeeld die zijn mantel deelde met de arme bedelaar.

Wij zullen een bevooroordeeld rechter aan het einde van ons leven ontmoeten. Hij kiest partij maar hij zegt ook iets over zichzelf. Hij geeft antwoord op onze vraag naar Gods aanwezigheid in deze wereld. Zonder het te weten of te beseffen ontmoeten wij God in de armen, de hongerigen, in de zieken, in zoveel mensen in nood. Christus die we vandaag eren als koning, treedt ons tegemoet in de gewone mensen naast ons die onder lijden gebukt gaan. Mensen zonder aanzien, van wie wij wegzien omdat ze geen status hebben. Maar hebben wij Jezus in hen herkend?

Het feest van Christus Koning spreekt ons ook over de ontmoeting met Jezus aan het einde van ons leven. Wij zien als in een spiegel ons ware ik. En wat zal de koning tot ons zeggen? De koning tot ons vragen: Ik was ziek en heb je mij bezocht? Zal hij zeggen: Ik had honger en dorst en heb jij mij te eten en te drinken gegeven? Zal de koning ons herkennen?

Moge Hij ons herkennen als een liefdevolle mens en ons daarom met vreugde begroeten en moge Hij tot ieder van ons zeggen: wat ge de minste der mijnen hebt gedaan, hebt ge mij gedaan. Ga binnen in de vreugde van uw Heer. Mogen wij daar voor altijd met Hem gelukkig zijn. Amen.